

In 2020 bestaat het Zincafé 10 jaar. Dat wordt deels gevierd met een serie interviews in de Leusder Krant over 'de zin van het leven'. Daarvoor wordt een tiental Leusdenaren uitgenodigd om hier hun visie over te geven in interviews met Eric-Jan Tuininga (ejtuininga@gmail.com) en Eugeen Baljet (e.j.baljet@kpnmail.nl).

Je vindt niet gauw een echtpaar dat echt Leusdens is gebleven. Cornel en Gerrie van Valkengoed troffen elkaar ooit werkend in de horeca en nu zijn zij een sprankelend voorbeeld van een harmonieus samenleven. Als we bij hen binnenkomen zien we een bijna ouderwets plaatje: vader zit met drie tieners aan tafel een bordspel te spelen en de stoel van moeder staat naast een

snorrende houtkachel. Gerrie neemt na de koffie het woord, Cornel schuift later aan.

Hoe begon het?

Cornel komt uit een RK gezin in Achterveld en Gerrie is Hervormd opgevoed. Ze is zelfs naast de Dorpskerk aan de Arnhemseweg geboren. „We zijn altijd binnen deze gemeente gebleven. Mede daardoor hebben we ook een uitgebreid netwerk, wat handig is voor wat we willen doen.” Gerrie wilde in de zorg, maar dat lukt niet en Cornel werd kok. Ze kwamen elkaar tegen in hotel Den Treek. Gerrie was daar kamermeisje. Al vroeg gingen beiden het huis uit en namen ze het schoonmaakbedrijf van Cornels broer over met 40 werknemers. Na een paar jaar werd dat met al dat personeel te lastig en begonnen ze opnieuw.

Een soort familiebedrijf - is dat spannend?

„We vinden samen altijd wel de balans tussen werk, gezin en buitenwereld. Dat komt omdat we het werk grotendeels met elkaar doen. We delen als gezin heel veel met elkaar. Gerrie vraagt zich af of hun leven niet te gewoon is voor een interview. Maar wat is gewoon? Nou, dat je zorgt voor elkaar. Ze beseft ineens dat ze haar hele leven heeft gedaan waarvoor ze ooit werd afgekeurd: zorgen! En nu dan ook nog in een veel bredere zin.”

„Het 'goede leven' is voor ons dicht bij huis blijven. We hebben wel nagedacht over de zin van het leven, maar dat vinden we net zo lastig als het jaarthema van de Protestantse kerk: Het goede leven. Alsof je dat kunt maken. Er is zoveel dat je overkomt, dat je allereerst bepaald wordt bij vandaag.”

Het leven speelt zich dus voor Gerrie en Cornel niet af ergens ver weg. Naast hun werk beleven ze hun gezin als heel actueel. Hun vijf kinderen komen thuis met veel verhalen. De twee oudste dochters zijn getrouwd. Bij één is er pas een baby geboren. „En dan ben je ineens grootouders, prachtig. Met ook weer een box in de kamer. Ja, dat kan allemaal. We zijn een open gezin, waar alles bespreekbaar is. Dat geldt ook het gebruik van de social media al kan Gerrie zich er aan ergeren in de buitenwereld. Het lijkt wel of mensen geen tijd meer hebben om elkaar aan te kijken.”

En kwam toen ineens AFAS in beeld?

„Ja, het begon met schoonmaken in de kantoren van AFAS, maar toen men daar een kok zocht stapte Cornel over. Nu is hij onderdeel van facilitaire dienst.” En Gerrie ging verder met haar schoonmaakbedrijf en de uitbouw van haar cateringactiviteiten. Eigenlijk wilde ze op haar 55e stoppen, maar kreeg ineens een prachtige nieuwe opdracht.

Hebben jullie nog tijd voor rust en interesses?

Gerrie is vaak actief in de protestantse gemeente en was tot voor kort ook ouderling. Cornel wil in zijn vrije tijd vooral het nieuws volgen. Maar bovenal is er veel ruimte voor gezin en familie. Met vijf kinderen (waarvan drie nog thuiswonend) wordt er altijd wel aandacht gevraagd, ook voor elkaars school en werk. En beider moeders hebben ook aandacht nodig; Cornels moeder woont in het aanpalende huis. De moeder van Gerrie woont ook weer in Leusden.

Ouders in huis, dat is bijzonder?

Mantelzorg lijkt hen op het lijf geschreven. Zo zorgen ze ook voor een oude buurvrouw. Cornel doet voor alle drie de administratie. En een PGB? Nee dat hoeft niet, kunnen we zelf toch ook regelen, we hebben het goed genoeg! Nu de ouderen meer voor zichzelf moeten zorgen zien ze ook meer vrienden zulke taken op zich nemen.

Gewoon een zorgzame familie!

Tot voor kort verzorgde Gerrie nog catering voor particulieren, maar daar is ze mee gestopt. „Wel verzorg ik nu het schoonmaken van een bouwbedrijf en zo nodig de catering. Ja, ik sta nog steeds ingeschreven als cateraar, dus waarom niet. Soms functioneer ik als gastvrouw, wanneer er in het bedrijf een vergadering met gasten van buiten wordt gehouden. Voor het schoonmaken wil ik geen personeel in dienst nemen, maar gelukkig kan ik een beroep doen op mijn dochters. Zie het maar als een familie-aanpak. Het heeft iets van het goede leven, misschien is dat wel de zin: 'leven voor het goede. Samen met mijn man, kinderen en familie en vrienden. En het is zo mooi dat we zoveel waardevolle vriendschappen ervaren. Mede daardoor ontvangen wij veel liefde, zeker ook de liefde van God.’”

\dan Ekiz Alles begint en eindigt met familie. Ja, van daaruit zorgen ze gelukkig ook nog voor heel veel anderen, het liefst dichtbij, in en om Leusden.

door Eric-Jan Tuininga, Eugeen Baljet